Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

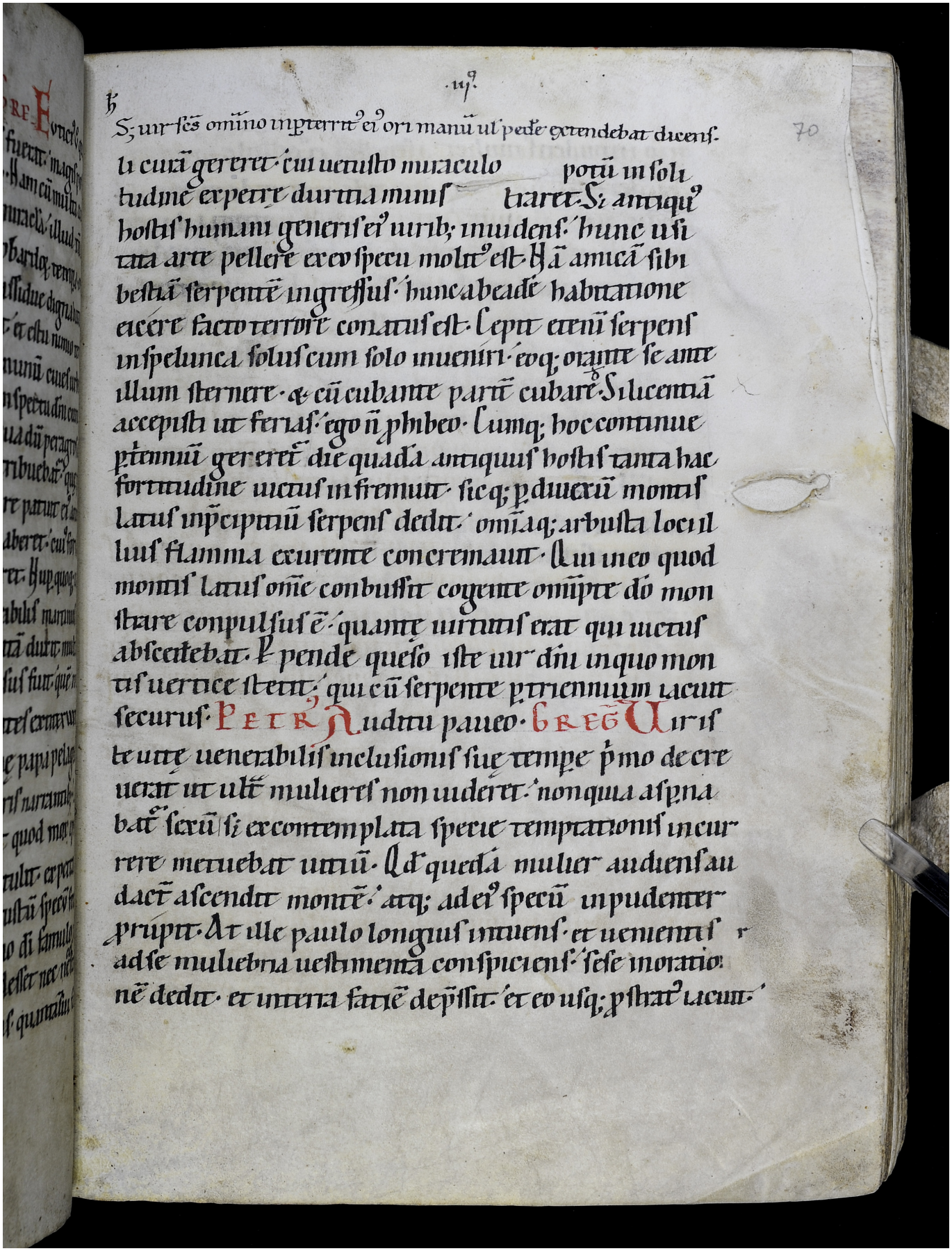

S; uir ſes omino inpterrit ei ori manu ut pede extendebat dicens.
li curā gereret cui uetusto miraculo potū in soli
tudine experire durrima munis tiaret. Si antiqu
hostis humani generis ei uirib; inuidens. hunc usi
tata arte pellere ex eo specu molit est. Hā amicā sibi
bestiā serpentē ingressus. hunc a beatē habitatione
eicere facto terrori conatus est. Cepit etenū serpens
in spelunca solus cum solo inueniri. eoq; orante se ante
illum sternere. & cū cubante parū cubare. Si licentiā
accepisti ut ferias. ego ñ prohibeo. Cumq; hoc continue
p̄ triduū gereret die quadā antiquus hostis tanta hac
fortitudine uictus infremuit. sicq; p diuersū mons
latus inscriptū serpens dedit. omīaq; arbusta loci il
lius flamma excurrente concremauit. Qui in eo quod
mons latus omne combussit cogente omīpte dō mon
strare compulsus ē. quante uirtutis erat qui uictus
abscesserat. P pende queso iste uir dñi in quo mon
tis uertice steterit. qui cū serpente p triennium iacuit
securus. PETR Audito paueo. GREG Uir is
te uite uenerabilis inclusionis suę tempe p̄mo decere
uerat ut ulterius mulieris non uideret. non quia aspna
bat sexū si ex contemplata specie temptationis incur
rere metuebat uitiū. Qd quedā mulier audiens au
dacē ascendit montē. atq; ad eius specū impudenter
prupit. At ille paulo longius intuens. et uenientis
ad se muliebria uestimenta conspiciens. sese in oratio
nē dedit. et intenta faciē depsit. et eo usq; p̄stitit iacens.